

gyelike: Csicsergő

A bagoly és a gólya barátsága

Szép nyári, napsütéses reggelre ébredt az erdő népe. A táj virágos és csendes volt. A mező közepén két öreg tölgy állott. Az egyik odújában egy vén bagoly lakott. Minden nap magányosan üldögélt, mígnem ezen a reggelen meglátott valakit a messzi távolba. Odarepült, és így szólt neki:
- Ki vagy te hosszúcsőrű?

- Én Kelep a gólya vagyok. - És te ki vagy öregúr?

- Én, Hú a bagoly vagyok. Mi történt a lábaddal?

- Sajnos megsérültem. Gyere- mondta a bagoly - elviszlek az öreg tölgyhöz, Ő majd segít neked.

Amint a tölgyhöz értek, a fa ébredezni kezdett. - Kedves Tölgy, elhoztam hozzád a barátomat, mert megsérült a lába. Kérlek, gyógyítsd meg! Az öreg tölgy megszólalt: - Gyere közelebb, segíték rajtad. A tölgy letört egy ágát, sínbe tette Kelep lábát. Pár hét telt el, Kelep lába újra a régi lett. Mire teljesen felépült, a nyár elmúlt. Hú megkérte, maradjon nála a télen. A télen sok mindent csináltak: Hóembert építettek, hó angyalt készítettek a puha hóba, hógolyóztak és mókáztak a jó levegőn. Karácsony közeledtével az odút feldíszítették, mézeskalácsot sütöttek és megajándékozták egymást. A tél elmúltával újra vadászatra indultak a barátok. Hú többé nem volt magányos.

Ha a tölgy mesélni tudna elmondaná nekünk is, hogy lehet egy éjjeli és egy nappali vadász barátok.